

Anonimizirana različica

Prevod

C-351/21 - 1

Zadeva C-351/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

4. junij 2021

Predložitveno sodišče:

Justice de paix du canton de Forest (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

13. april 2021

Tožeča stranka:

ZG

Tožena stranka:

Beobank SA

Justice de paix du canton de Forest (mirovno sodišče v kantonu Forest)

SODBA

Juge de paix (mirovni sodnik) izdaja spodaj navedeno sodbo v zadevi:

– **ZG**, [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [osebni podatki tožeče stranke in njenega odvetnika]

tožeča stranka

– **Delniška družba BEOBANK**, prej CITIBANK BELGIUM SA [...] (ni prevedeno) [osebni podatki tožene stranke in njenega odvetnika]

tožena stranka

[...] (ni prevedeno)

[dejansko stanje]

Obrazložitev

Oseba ZG predlaga, naj se družbi BEOBANK naloži plačilo zneska 1984 EUR zaradi dvakratne „nepooblaščen“ transakcije z njeno debetno kartico.

Oseba ZG, ki je belgijski rezident, ima bančni račun pri družbi BEOBANK v Belgiji, v zvezi s katerim ji je bila izdana debetna kartica.

V noči z 20. na 21. april 2017 je bila oseba ZG v Valencii v Španiji.

Potem ko je s svojo debetno kartico prvič plačala 100 EUR (0h 35) na mobilnem terminalu v ustanovi, ki jo je opredelila kot diskoteko, družba BEOBANK pa za „bordel“, sta bili z isto debetno kartico na istem terminalu izvedeni še dve plačili v višini 991 EUR (1h 35) in 993 EUR (2h 06). Tretja transakcija za plačilo 994 EUR se je začela, a je bila zavrnjena (2h 35).

Oseba ZG pojasnjuje, da se ne spomni več, kaj se je zgodilo po posamezni potrošnji v lokalu.

Oseba ZG je 23. aprila 2017 svojo kartico blokirala pri družbi CARDSTOP.

Oseba ZG je 29. aprila 2017 pri bruseljski policiji prijavila tatvino bančne kartice in prevaro pri uporabi te kartice.

Oseba ZG poleg odškodnine (500 EUR) zahteva vračilo zneska druge in tretje transakcije, za kateri meni, da sta bili „nepooblaščen“ v skladu s členom VII.35 Code de droit économique (zakonik o gospodarskem pravu), kot se je takrat uporabljal. Družba BEOBANK zavrača vračilo, ker sta bili po njenem mnenju ti dve transakciji pooblaščen ali pa je oseba ZG ravnala vsaj hudo malomarno.

Med strankama je sporna zlasti okoliščina kakšno ustanovo je oseba ZG obiskala, ali je bila žrtev goljufije, olajšane zaradi prepovedanih drog, ali pa je obiskala bordel, kjer je lahko koristila spolne storitve.

Pomembno je dejansko vprašanje, kdo je različna nakazila prejel. Goljufija tretje osebe z debetno kartico žrtve običajno omogoča goljufu nakupovanje ali dvige v gotovini. V obravnavanem primeru pa naj bi bila korist iz goljufije na bančnem računu te tretje osebe, če verjamemo različici dejanskega stanja osebe ZG.

Družba BEOBANK je – kot kaže na zahtevo pooblaščenca osebe ZG – navedla le referenčno številko terminala in njegovo lokacijo, identiteto prejelnika plačil iz transakcij pa je omenila zgolj z navedbo „COM SU VALENCIA ESP“.

Zadeva je bila predložena po ustni obravnavi, da bi družba BEOBANK lahko podala pojasnila, vendar brez uspeha.

Družba BEOBANK je pojasnila, da ni prejela dodatnih podatkov od družbe ATOS, upravljavke terminala. Španska banka SABADELL naj bi zavrnila posredovanje identifikacijskih podatkov zadevnega trgovca.

Člen VII.18 belgijskega zakonika o gospodarskem pravu, kot se je uporabljal leta 2017, določa:

„Ko se plačnikov račun bremeni za znesek posamezne plačilne transakcije [...], plačnikov ponudnik plačilnih storitev brez odlašanja [...] zagotovi naslednje informacije plačniku:

1. referenco, na podlagi katere lahko plačnik prepozna posamezno plačilno transakcijo in po potrebi **podatke o prejemniku plačila;**

[...]“.

Postavlja se vprašanje o obsegu obveznosti ponudnika storitev v zvezi s podatki o prejemniku plačila. Če družba BEOBANK ni izpolnila svoje obveznosti, lahko sodišče na podlagi tega sklepa o njeni obveznosti vračila zneskov spornih transakcij in/ali glede odškodninskega zahtevka v zvezi z izgubo možnosti za izterjavo sredstev od tretje osebe.

Stranke v postopku ne prerekajo uporabe člena VII.18 belgijskega zakonika o ekonomskem pravu za dejansko stanje.

S to določbo je bil v belgijsko pravo prenesen člen 38 Direktive 2007/64/ES.

Stranka BEOBANK navaja, da ima na podlagi te določbe zgolj obveznost prizadevanja in da ji ta nalaga samo predložitev podatkov, ki ji jih želi posredovati njen korespondent, potrošniku pa prepušča, da se obrne na navedenega korespondenta, če bi bili podatki nezadostni. V obravnavanem primeru predlaga mirovnemu sodniku, naj španski banki po potrebi „izda sodni poziv“ za predložitev dokumentov, na podlagi katerih bo lahko ugotovil, kdo je prejemnik plačila pri tej transakciji. Če ne bi bilo ustreznega odgovora, bi bilo treba v okviru zaprosila za pravno pomoč celo odrediti preiskavo zaradi zaslišanja organov družbe SABADELL (španska banka, pri kateri naj bi bil račun odprt). Družba BEOBANK se pri utemeljevanju svojega stališča opira na besede „kjer je primerno“ iz besedila navedene direktive.

Oseba ZG nasprotno meni, da za družbo BEOBANK velja obveznost rezultata in da mora nositi posledice tega, da ji španski korespondent ni posredoval podatkov.

Nobena od strank svojih trditev ni podprla s sklicevanjem na doktrino ali sodno prakso.

Mirovni sodnik prav tako ni našel pravnih pisanj, ki bi se nanašala na to vprašanje.

V skladu s členom 267, drugi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU) lahko sodišča držav članic Sodišču Evropske unije predložijo vprašanje o razlagi prava Unije, če menijo, da je za izrek njihove sodbe potrebna odločitev Sodišča o tem vprašanju. Predložitev vprašanj za predhodno odločanje je še posebej primerna, kadar obstoječa sodna praksa ne zagotavlja potrebnih pojasnil.

V obravnavani zadevi se zdi odločilno vprašanje, ali ima bančna ustanova v zvezi z informacijami o prejemniku plačila obveznost prizadevanja ali obveznost rezultata. Pomemben je tudi obseg teh informacij, zlasti pa, ali morajo zajemati vsaj podatke, na podlagi katerih je mogoče identificirati (fizično ali pravno) osebo, ki je prejela plačilo. Poleg tega je transakcija, o kateri sodišče presoja, zelo pogosta (elektronsko plačilo z debetno kartico), za zagotovitev učinkovitosti odločitve pa je nujna enotna uporaba v različnih državah Unije.

Zato je treba Sodišču Evropske unije postaviti ta vprašanja: [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[vprašanja, ki so navedena v izreku]

Sodba

Odredi se posredovanje procesnega spisa Sodišču Evropske unije zaradi predložitve teh vprašanj za predhodno odločanje:

1. Ali v skladu s členom 38(1)(a) Direktive 2007/64/ES za ponudnika storitev pri zagotavljanju „informacij v zvezi s prejemnikom plačila“ velja obveznost prizadevanja ali obveznost rezultata?
2. Ali „informacije v zvezi s prejemnikom plačila“ iz navedene določbe zajemajo podatke, na podlagi katerih je mogoče identificirati fizično ali pravno osebo, ki je prejela plačilo?

[...] (ni prevedeno) [sklepne postopkovne navedbe in podpisi]